

Onzekerheid Omarmen!

Er is weinig zeker in het leven. En dan leven we ook nog eens in tijden, waarin grote maatschappelijke veranderingen zich razendsnel voordoen. Ook de jeugdzorg is in transitie, met alle onzekerheden van dien. Het is dan ook een begrijpelijke menselijke reflex te grijpen naar wat ons houvast kan bieden: het meten in de wetenschap, verantwoording via bureaucratische principes en voorgeschreven stappen in protocollen en richtlijnen.

Het simpel en onnadenkend toegeven aan (schijn)zekerheden kan echter nooit het hele antwoord zijn, want dan leidt het tot verschraling van waarneming, denken, contact en handelen. Taal, tijd en stoornissen raken verdinglijkt en hulpverleningsprocessen en hulpverlening in al haar organisatievormen verarmen. Elke veranderingsfase biedt bij uitstek een kans om dichterbij datgene te komen waar het nu eigenlijk om draait. En daarin worden we, of we nu willen of niet, ook geconfronteerd met ons eigen bestaan, waarin vragen spelen waarop we het antwoord ontberen maar die ons wel dwingen onze geloofsbrieven op tafel te leggen wanneer daar om gevraagd wordt.

Deze studiedag nodigt je uit om je eigen onzekerheden onder ogen te zien en wil invalshoeken bieden die je input geven bij het nadenken over vragen als: wat is mijn mensvisie? Wat is mijn visie op jeugdzorg? Hoe kan ik orde scheppen in mijn beleving van de wereld om me heen? En hoe wil ik omgaan met mijn onzekerheden en die van anderen?

Waar het in ons werkveld in ieder geval om draait is mooi verwoord door Pijnenburg (2010): 'Het hart van de jeugdzorg is en blijft de betekenisvolle relatie van de cliënten met de hulpverleners'. Mooier lijken we de rode draad van deze studiedag niet te kunnen verwoorden: het draait om betrekkingen. Als we onze onzekerheden onder ogen durven zien, draagt dat bij aan onze relationele lenigheid. En goede hantering van betrekkingen is de meest werkzame succesfactor van hulpverlening en zal ook centraal staan in de lezingen, discussies en workshops van deze studiedag.

In de ochtend zal Maarten Spaander in een lezing zijn perspectief op psychopathologie belichten. Peter Rober staat stil bij de kwetsbaarheid en innerlijke dialoog van de therapeut. Sabine Vermeire geeft een narratief perspectief op de dilemma's die we in de jeugdzorg tegenkomen. Vervolgens gaat Ellen Aptroot op haar onnavolgbare wijze in discussie met de zaal. In de middag zijn er vijf workshops die aansluiten op de thematiek van de dag en die elk twee keer worden gehouden.

Je bent gewaarschuwd: Je zult de studiedag misschien met meer vragen dan antwoorden verlaten. Maar we zijn ervan overtuigd dat je na afloop geïnspireerd je weg vervolgt in de prachtige tak van zorg die de jeugdzorg is.